

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1888-10-22

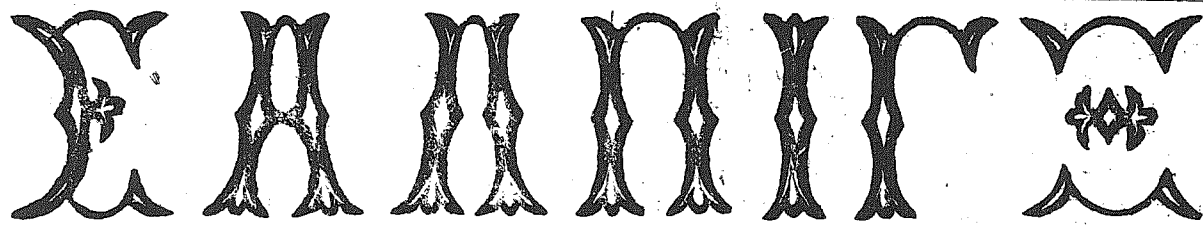
þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 198

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10432>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετησίως προπληρωτέα.
Εν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου Σελ. 8
Εν τοῖς χωρίοις 16
Εν δὲ τῷ ἔξω-
τερικῷ φρ. 15

Καταχωρήσεις προ-
πληρωτέαι. Εἰσοπτή-
σεις καὶ διατριβαὶ κατὰ
ἀποκοπήν. Ἄρθρα
σύμφωνα τῷ προγράμ-
ματι τοῦ φύλλου κατα-
χωρίζονται δωρεάν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΜΕΓΑ ΥΦΑΣΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ.

τοῦ κ.

Φ. ΚΟΛΑΚΙΔΟΥ.
ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩ.

Τὸ λαμπρὸν τοῦτο τῆς πόλεώς μας
υφασματοπωλεῖον ἀμυλώμενον κατὰ
πάντα πρὸς τὰ εὐρωπαϊκὰ τοιαῦτα, ἐ-
πλουτίστη ἐσχάτως διὰ πλουσίας καὶ
λαμπρᾶς συλλογῆς, τῇ ἐκλογῇ τοῦ ἰ-
δίου κατὰ τὸ τελευταῖον ἀνά τὴν Εὐ-
ρώπην ταξιδιῶν του, εἰς τρόπον ὥστε
οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ συναγωνισθῇ
κατὰ τὴν τιμὰς καὶ τὴν ποιότητα
τῶν εἰδῶν του. Εὐρίσκει τις ἐν αὐτῷ:

Κασμίρια ἀνδρῶν μαύρα καὶ χρωματι-
στὰ Ἀγγλ. Γαλλικὰ καὶ τοῦ Βελγίου.—Σερ
(SERGES) διαφόρων χρωμάτων.—Καστο-
ρια καὶ Πελοῦζια Ἀγγλικά.—Μετα-
ξωτὰ διὰ γάμους μετ' ἄλων τῶν γαρνιμέ-
νων.—Βελούδα μετ' ἄλων καὶ βερμυκέρῃ
διαφόρων χρωμάτων καὶ σχεδίων τοῦ νεωτερι-
σμοῦ.—Φλανέλλας λευκὰς καὶ χρωματι-
στὰς εἰς πῆγεις.—Φλανέλλας ἐτοιμῆς
ἡλικίας δι' ἀνδρας καὶ γυναῖκας.—Ἐπα-
λὸ φόρια γυναικεία (Βίζι) τοῦ νεωτερισμοῦ.
Ἐπανωφόρια γυναικεία μικρὰ χειμῶ-
νος.—Σακὰκια καὶ Τρικὸ γυναικεία δι-
αφόρων χρωμάτων.—Σακὰκια Τρικὸ
ἀνδρ. χειρῶν μετ' Ἄνδρα τοῦ τελευταίου
στυμῶ.—Σάλια καὶ Φισοῦδες μίλλι-
ν.—Ομβρέλλας μεταξωτὰς καὶ βαμβα-
κερὰς.—Κάλτζας μίλλινας καὶ βαμβα-
κερὰς δι' ἀνδρας γυναικας καὶ παιδας.—Κα-
πέλλα διὰ γυναικας καὶ κορσάια γαρνι-
ρισμένα.—Καπέλλα ἀνδρῶν καὶ παιδῶν
διαφόρων σχεδίων.—Τούλια διαφόρων χρῆ-
σεων.—Στέφανα καὶ Κιρλάντες γά-
μων.—Τζήτια δι' ἐπιπλα καὶ παραπετά-
σματα ὅμοια διὰ γυναικεία φορέματα.—Χε-
ρόκτια, Κορσέ, Δαντέλλα.—Ἀνθη.
Πτερά, Κορδέλλας μεταξωτὰς, Κεν-
τήματα καὶ Μαλλίια.—Μεταξὶα κεντή-
ματος, Ὑποδήματα παιδῶν, Παντοφλάς, Χα-
σέδες, Πανίια, Καθρέπτας, Κλίνας σιδεράς
καὶ πλείστα ἄλλα διάφορα.

Ἐν γένει πάντες οἱ εἰσερχόμενοι εἰς
τὸ κατάστημα τοῦτο ἐξέρχονται πλή-
ρεις εὐχαριστημένοι, τόσον οἱ ὀπαδοὶ τῆς
πολυτελείας ὅσον καὶ οἱ φίλοι τῆς οἰ-
κονομίας.

Ἐν τοῖς παρὰ τῇ πλατείᾳ τοῦ τε-
λωνείου καταστήμασι τοῦ ἐνταῦθα κ.
Κωνσταντίνου Ι. Καρὰγεωργιάδου, πω-
λεῖται παντὸς εἶδους ξυλεία Τεργέσης
(Βενετικά) Ρωσσίας, Σουηδίας, καὶ
Ἀνατολῆς εἰς τιμὰς συγκάταβατίας.

Γίνονται δεκταὶ καὶ παραγγελίαι
πρὸς ἀποστολὴν εἰς οἰονδήποτε μέρος
τῆς νήσου.

Ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ κ. Κ. Με-
τάλλα εὐρίσκειται κινήνη πρώτης ποι-
ότητος, ἐξοδευομένη ἀντὶ 10 μόνον
παράδων τὸν κόκκον. Οἱ βουλό-
μενοι θὰ μείνωσιν εὐχαριστημένοι ἐκ
τῆς δυνάμεώς της καὶ τῶν καταλλή-
λων περὶ τῆς χρήσεως αὐτῆς ὁδηγίων
καὶ συμβουλῶν.

ΤΙ ΑΡΑ ΓΕ ΘΑ
ΓΕΙΝΗ;

Τί θὰ γείνη ἐάν ἐλάττωσι
τις εἰς τὸν φόρον τῆς Πύλης δὲν
κατορθωθῇ;

Τί θὰ γείνη ἐάν ἡ Ἀγγλικὴ
Κυβέρνησις δὲν ἀποφασίσῃ νὰ
ὀρίσῃ ἐν γενναίῳ ἐτησίως κατα-
βαλλόμενον ἐκ τοῦ ταμείου της
ποσὸν ὡς φόρον κατοχῆς, οὕτω
δὲ πάντα δυνατὴ οἰκονομία ἀντὶ
νὰ ὠφελῇ τὴν νήσον καὶ νὰ ἐλατ-
τῶνται οἱ φόροι θὰ ὠφελῇ μόνον
τὸ ἄγγλικὸν ταμεῖον;

Τί θὰ γείνη ἐάν καὶ μ' ὄλας
τὰς ἐλαττώσεις τῶν δαπανῶν
δὲν θὰ κατορθοῦται πάλιν τὸ ἰ-
σοζύγιον, καὶ οὐδεμίᾳ δαπάνῃ
ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς καὶ ὕλικῆς προ-
αγωγῆς τοῦ τόπου θὰ ἦνε δυνα-
τὸν νὰ γίνηται;

Τοιαῦτα ζητήματα ἐκουσίως
ἢ ἀκουσίως παρίστανται ὡς φά-
σμα πρὸ παντὸς, σπουδαίως
σκεπτομένου περὶ τοῦ μέλλοντος
τῆς νήσου. Τὰ ζητήματα ταῦτα
κατέχουσι σήμερον καὶ νοῦν καὶ
καρδίαν σύμπαντος τοῦ κυπρι-
ακοῦ λαοῦ, καὶ τὴν λύσιν τούτων
διερευνῶν κοιμᾶται καὶ ἀναζη-
τῶν ἐξυπνᾷ καὶ περὶ ταύτης
σκεπτόμενος ἐργάζεται καὶ συλ-
λογιζόμενος ἀναπαύεται καὶ με-
ριμνῶν συζητεῖ.

Εἰς ποῖαν θέσιν, εἰς ποῖαν
κατάστασιν μᾶς ἔφερε μία ἀνό-
ητος ὑπογραφή ἐνός παραλόγου
ἐγγράφου, ὡς ἐν γωνία καὶ πα-
ραβύστῳ συνομολογηθέντος!

Τὸ ἐγγράφον τῆς κατοχῆς

τῆς Κύπρου ἔθεσεν εἰς ἀδιάκο-
πον κίνησιν τὸ πνεῦμα καὶ Ἀγ-
γλων καὶ Κυπρίων, ἀφ' ἧς οὐ-
δεμίαν ἀνάπαυσιν εὐρίσκουσιν
οὗτοι ἀλλὰ τῶν μὲν Ἀγγλων
ἢ διέξοδος εἶνε ἡ καταβολὴ κε-
φαλαίου ἐκ τοῦ περισσεύματός
των, ὡς φόρου... ἀπρο-
νοησίας, τῶν δὲ Κυπρίων ἢ
ἀδιέξοδος εἶνε ἡ πρὸ τῶν ἀδυ-
νάτων στοναχὴ καὶ μεψιμοι-
ρία, ἢ ἀποτίναξις τοῦ κατίσχνου
βαλαντίου των καὶ ἡ ἀφομοί-
ωσις τῆς κοιλίας πρὸς τὸ ἐσω-
τερικὸν τοῦ παντερήμου τούτου
βαλαντίου, πρὸς τὸ ὁποῖον αἰ-
ωνίως εἰσὶ προσηλωμένα τέσ-
σαρα φλογερά βλήματα δύο βα-
σκάνων ἀπαιτητῶν, ὡς τὰ τρο-
μερὰ στόματα τεσσάρων κανο-
νίων τῶν φρουρίων Γιβραλτάρ
καὶ Δαρδανελίων, ἐστραμμένα
κατὰ ἐχθρικοῦ διαβαίνοντος
πλοιαρίου.

Τί θὰ γείνη λοιπὸν ἐάν τιπο-
τε ἐκ τῶν ἀνωτέρω δὲν κατορ-
θωθῇ; Πῶς θὰ καταντήσῃ οἰκο-
νομικῶς ἡ νήσος ἐάν οὔτε ἡ Πύ-
λη στέρξῃ εἰς ἐλάττωσιν τοῦ φό-
ρου οὔτε ἡ Ἀγγλία ἀποφασίσῃ
νὰ καταβάλλῃ ἐτησίως εἰς τὸ
ταμεῖον τῆς νήσου ἐν γενναίῳ
καὶ ὠρισμένῳ ποσῶν; Τότε μόνον
θὰ μείνῃ ἡ νήσος κατωκη-
μένη, τότε μόνον δὲν θὰ ἀποδη-
μήσωσιν οἱ κάτοικοι, ὅταν ἐν
συνεχείᾳ ἀκολουθῶσιν ἔτη εὐ-
τυχισμένα καὶ πολύφορα. Ἐν
τοιαύτῃ μόνον περιπτώσει δύ-
νανται οἱ κύπριοι νὰ ἀνθῆξωσιν
εἰς τοὺς βαρεῖς φάρους. Πλὴν
ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἶνε γνωστὸν
ὅτι μόλις ἐν διαστήματι δεκαε-
τίας συμπίπτει καὶ ἐν ἔτος εὐ-
τυχῆς διὰ τὴν νήσον, δυνάμενον
νὰ καλύψῃ τὰς δαπάνας καὶ
τὰ ἐξόδα καὶ νὰ ἐλαττώσῃ ἐπ'
ὀλίγον καὶ τὰ χρέη τοῦ γεωργοῦ.
Ὡστε δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται κα-
θόλου νὰ ἐπιρρίπτωμεν τὴν ἐλ-
πίδα μᾶς ἐπὶ εὐτυχῇ καὶ εὐφορᾷ
ἔτη. Τί θὰ γείνωμεν λοιπόν;

Τὸ μόνον καταφύγιον τῆς

Ἀγγλίας πρὸς τὸ νὰ διασώσῃ τὸ
γόνιτρόν της καὶ νὰ διατηρήσῃ
ἀκμαίαν τὴν νήσον εἶνε πρῶτον
νὰ καταβάλλῃ μερικὰ κεφάλαια
πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γεωργίας
διὰ διαφόρων τρόπων, δεύτερον
νὰ ἐνθαρρύνῃ καὶ ὑποστηρίξῃ
ξένους ἢ Ἀγγλους κεφαλαιού-
χους πρὸς τὸ νὰ συστήσωσιν ἐν
Κύπρῳ διάφορα βιομηχανικὰ
καταστήματα διὰ νὰ εὐρίσκῶ-
σιν ἐργασίαν πολλοὶ ἄποροι, τρί-
τον, νὰ διατηρῇ τακτικῶς ἐν
Κύπρῳ 4—5 χιλιάδας στρατοῦ,
καὶ τέταρτον εἰς τὰς περισσοτέ-
ρας διοικητικὰς θέσεις νὰ διο-
ρισθῶσι κύπριοι, οἵτινες καὶ ὀλι-
γαρχεῖς εἶνε καὶ εὐκολώτερον,
δηλαδή ὀλιγοδαπανώτερον θὰ
ἐκτελῶσι πᾶσαν ἀνατεθειμένην
αὐτοῖς ὑπηρεσίαν.

Ἐάν λοιπὸν ἡ Ἀγγλικὴ κυ-
βέρνησις δὲν κατορθώσῃ ἄλλο
ὡς πρὸς τὸν φόρον τῆς Πύλης καὶ
δὲν σπεύσῃ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν νή-
σον δι' ὧν ὑποδεκνύομεν ἢ καὶ
ἄλλων προσφορωτέρων μέσων,
ἐξακολουθῶσι δὲ καὶ ἐτηδυστυχεῖ
εἰς τὸν τόπον, λέγομεν χωρὶς
καμμίαν ὑπερβολὴν, ὅτι μετὰ δύο
ἔτη, μόλις μείνῃ ἐν τῷ τόπῳ τὸ
ἐν τρίτον τῶν κατοίκων.

ΠΟΤΕ ἢ ΠΡΕΣΒΕΙΑ;

Χωρικοὶ τινες κατελθόντες
κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας εἰς τὴν
πόλιν μᾶς πικρῶς καὶ μετ' ἀ-
γανακτήσεως κατὰ τῆς πρε-
σβείας ἐξεφράζοντο. Ἐν δὲν ἡ-
δύνατο νὰ ὑπάγῃσι διατὶ νὰ
δεχθῶσι; διατὶ νὰ μᾶς γελά-
σωσιν ὅτι θὰ προσπαθήσωσιν ὅ-
σον δύνανται ὑπὲρ τοῦ τόπου καὶ
σήμερον κἀθηνται ἡσυχᾷ; Δια-
τὶ μᾶς ἔδωκαν τόσας ὑποσχέσεις
καὶ ἡμεῖς μετ' ἑκάθε τρόπον ἐδω-
κάμεν ὅτι ἡδυνάμεθα καὶ συν-
ηρωσῶμεν τὸ ποσὸν καὶ σήμερον
μᾶς περιπαίξουσι; Καλὰ λέγουσιν
ὅτι τὸ φᾶρι ἀπὸ τὴν κεφαλὴν βρω-
μᾷ ἀλλ' εἶνε ἀλήθεια. Ὄποτε
συναθροισθῶσιν οἱ κασαπαλιταῖς

μας και αποφασισουν τιποτε, η-
μεεις αμετωσ ειμεθα προθυμοι να
τους ακουσωμεν, αλλα εκατα-
λαβαμεν τα πραγματα και
δεν θα μας γελασωσι πλεον».
Τοιαυτα και μυρια αλλα παρα-
πλησια εξηρχοντο του στοματος
χωρικων τινων εκ των ευπορω-
τερων και ευποληπτοτερων, βε-
βαιουομεν δε οτι μετ' αγανακτη-
σεως μεν αλλα και μετα μεγα-
λης συγκινήσεως εκαμνον τα πα-
ραπονά των και εχουσι πιστευ-
ομεν μεγα δικαιον.

Οτε ημεεις πρωτοι υπεστη-
ριζομεν την αποστολην πρεσβεί-
ας, εγραφομεν οτι ητο καλον
«να εκλεχθωσι τρεις νεοι, κατο-
χοι της αγγλικης, εις εξ εκάστης
πόλεως», φρονουομεν δ οτι αν
εγινετο ουτω, η πρεσβεία θ' α-
πήρχετο και θα υπεστρεφε μέχρι
τουδε. Καλα και αξια εινε και
τα εκλεχθέντα πρόσωπα, ατινα
και μεγαλως σεβόμεθα, αλλ' ι-
δου οτι εκαστον τούτων εχει λό-
γους να αναβάλλη το ταξειδιον.
Αλλος εχει τας υποθέσεις του,
αλλος τας εργασίας του και αλ-
λος αλλο κώλυμα, ενω εις νεος,
εινε απο πολλων τοιούτων κω-
λυμάτων απήλλαγμένος, αφήφει
δε και τους θαλασσίους κινδύ-
νους και προς τοις αλλοις, ως
εισερχόμενος ήδη εις το ευγενές
υπερ της πατρίδος στάδιον, εχει
θερμοτέραν την επιθυμίαν να υ-
πηρητήση και αυτος αυτην και
δραστηριώτερον θα εργασθη υ-
περ αυτης.

«Εάν δεν εχωσι την διάθε-
σιν—ελεγον μεταξύ πολλων οι
μνησθέντες χωρικοι,—να πρά-
ξωσιν εκεινο το οποιον σύσω-
μος ο τόπος εξήτησεν, ας μας το
ειπωσι φανερά δια να εκλέξω-
μεν αλλουζ».

ΕΚ ΤΗΣ «ΕΠΙΣΗΜΟΥ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ»

Η Α. Εξ. ο Μ. Αρμοστής επέ-
τρεψε την εκτέλεσιν των ακολου-
θων εργασιών:

1. Τον καθαρισμόν του του Πεδι-
έως αρδεντικου οχετου από του
μέρους ενθα ούτος αρχεται, και
του Καταράκτου Κορδούρη με-
χρι του τέλους του οχετου, δια
διατήρησιν μη υπερβαινώσης τας
360 λίρας.

2. Της επισκευής του τε επι-
χώματος και των οχθών του του Ι-

δαλιου η της Αστρας αρδεντικου ο-
χετου δια διατήρησιν μη υπερβαι-
νώσης το ποσόν 60 λίων.

Το δια την εκτέλεσιν της
εργασίας ταύτης διαπαρητηρέμε-
νον ποσόν αποδώσων οι ιδιο-
κτήται των ωφελιθησιμίων κτη-
μάτων εις πέντε ενιασίους δό-
σεις.

Αι προς τους ευδοκίμοινας
κατά τας εξετάσεις της Τουρκικης
και Ελληνικης γλώσσης υπαλ-
λήλους διδόμεναι επιχορηγήσεις,
περι ων ποιείται μενίαν το υπό
ήμερον 10 Αυγούστου 1884
πρόγραμμα, θα ταύτωσι διδόμε-
ναι αχρι νεωτέρων διαταγών.

Επιχωροείται ο από της 14
Ιουλίου 1887 διορισμός του κ.
Κωνστ. Μ. Κωνσταντινίδου ως
γραμματέως εν τω γραφείω του Δι-
ευθυντου του χωρομετρικου τμή-
ματος.

ΔΙΑΦΩΡΑ.

Την παρελθούσαν και προ-
παρελθούσαν Κυριακήν ετελέ-
σθησαν εις διάφορα της νήσου
χωρία, δοξολογίαι επί τη ευτυ-
χει εικοσιπενταετεί βασιλεία της
Α. Μ. του βασιλέως των Ελλή-
νων Γεωργίου του Α'. Πευίεργον!
πριν η δώσωσι το παράδειγμα
ταύτα αι πόλεις, (διὰτ' αιδεμία
πόλις εισέτι εδοξολόγησε), πώς
αυθορμητως τα χωρία εδοξολό-
γησαν; ποιόν άρα γε το υπαγο-
ρευσαν τας ενθουσιώδεις ταύτας
διαδηλώσεις των αγροτών αι-
σθημα; Την ερώτησιν ταύτην ά-
ποτεινομεν προς εκείνους οίτινες
αγωνίζονται να ανακαλύψωσι
την καταγωγήν μας και . . . ε-
νώ περιφέρονται εις την πόλιν
συναντώπι βάτραχον, δν λαμ-
βάνουσιν από του ποδός και
κραυγάζουσιν εν θριάμβω «ευ-
ρομεν! ευρομεν! η πόλις αυτη
ητο λίμνη πριν γείνη πόλις».

Εις το χωρίον Ίδαλιον, τη
πρωτιβουλία του γηραιου και
σεβασμιου Οικονόμου κ. Χρυ-
σάνθου και των επιτρόπων της
Εκκλησίας, δημοτελής ετελέσθη
δοξολογία κατά την προπαρελ-
θούσαν Κυριακήν, 9 8βριου εν
τω ανθομυρσινιστολίτω ναυτου
Αγ. Ανδρονίκου, μεθ' ην ο προ-
εξάρχων της τελετής μνησθείς
Οικονόμος ποιητικου πνευμα-
τος ευμοιρών, απήγγειλε λίαν
ενθουσιωδώς ποιήμα, όπερ κα-
ταχωρίζομεν εις την δ' σελίδα.

Η παρελθούσα Τετάρτη έ-
ωρτάσθη και φυσικώς ένταυθα.

Καθ' όην την προ αυτης νύκτα
και μάλιστα προς τα εξημερώ-
ματα, αστραπαι ηλεκτροφώτι-
ζον τον ορίζοντα και βρονται
ως θεα κανόνα, ανήγγειλον την
ανατολήν της Τετάρτης. Μας έδει-
ξε τέλος πάντων ο Χειμών μέ-
ρος του κρούου και παγερού προ-
τώπου του και αίφνης πάλιν έ-
καλύφθη.

Από της πρόχθες Πέμπτης
ήρξατο συνεδριάζον ένταυθα το
κακουργιοδικείον. Αρκετήν έρ-
γασίαν έχει να κάμη αι υπο-
θέσεις ας θα εκδικάσθη εινε πλέ-
ον των 20. Τα κακουργιοδικεία
μας κερδίζουν το φως των δι-
καιως.

Προσέξατε όσοι θέλετε να
γείνητε εισπράκτορες, να προ-
λάβητε πρώτον να νυμφρευθήτε
διότι κατοπιν δεν σας παραχω-
ρείται προς τουτο καιρός, και
αλοίμιονον δι' εκείνους όσοι εγει-
ναν εισπράκτορες και ελησφό-
νησαν να νυμφρευθωπι πρώτον.
Ημεεις εις το παρελθόν φύλλον
υπεδεικνύομεν δια λογικων επι-
χειρημάτων, νομιζομεν, το αναγ-
καλον της αναστολής της εισ-
πράξεως των φόρων δια τους 2
τούτους μήνας και όμως άερα
εκοπανίζομεν, διότι εισπράκτωρ,
εις τον όποιον εκαταίβη η ιδέα
να νυμφρευθῆ πριν εξαντληθῆ . . .

το «περι γάμου κοινωνικόν ζή-
τημα», εξήτησεν άδειαν ήσυχι-
ας δύο μόνων ήμερών δια να
νυμφρευθῆ και δεν την έλαβε και
ήναγκάσθη να τηλεγραφήσῃ δις
ως έμαθόμεν, δια να λάβη την
άδειαν αυτην. Απορίας αξιον
πώς εχουν την άδειαν να δα-
πανώσι και μέρος των ωρών
των οι δυστυχεις εισπράκτορες
εις τον ύπνον, η εις την τροφήν,
η εις τας άλλας σωματικας ά-
νάγκας των!

Γαλή, λυσσώσα, έδακε την
παρελθούσαν Κυριακήν ένταυθα
εκείνους, οίτινες επί πολλά ετη
την ετρεφον επί των γονάτων
των ουτως ειπείν. Ενώ εκάθητο
ο γηραιός και τεβάσμιος Κωνστ.
Κίζας προ της εξωθύρας της οι-
κίας του μετά του υιου του Α-
λεξάνδρου, όρμα αίφνης κατ' αυ-
των, εξελθούσα εκ της αντικρυ-
κειμένης οικίας της θυγατρός
του κ. Ολυμπιάδος Αγγελούδη,

η γαλή της οικίας του και αρ-
πάξει πρώτον τον ποδα του κ.
Αλεξάνδρου και κατοπιν αφή-
σασα το υπόδημα, όπερ ετγισε,
εμπήγει τους λυσσώδεις δόντας
της εις την κνήμην του κ. Κ.
Κίζα, δν και ερριψε κατά γης
ήμιθανῆ εκ του πόνου. Το θεά-
μα ητο άριετα τραγικόν, πλη-
θος δε ερχόμενον εκ του περιπά-
του εδραμε προς βοήθειαν του
κ. Κίζα και μετά δυσκολίας
κατώρθωσαν να αποσπάσωσι
την γαλήν από της κνήμης του.
Την γαλήν πάραυτα εφόνευσαν,
την δε πληγήν θεραπεύει ο άξι-
ότιμος Ιατρός κ. Γ. Διαγκούσης.

Δια του Αυστριακου της έ-
βδομάδος ταύτης επινέκαμψεν
εκ του εις Αθήνας ταξειδιου του
ο κ. Δημ. Ρωσιόδης, πάρεδρος
του ένταυθα δικαστηριου. Επί-
σης άφικετο και η δεσποινίς Μα-
ρίτσα Δ' Αντωνιάδου, απόφοιτος
του Αρσακειου, εις δ από δεκα-
ετίας και από της παιδικής ήλι-
κίας της εφοίτα. Την εν τω έν-
ταυθα παρθεναγωγείω όρισθεί-
σαν θέσιν της αναλαμβάνει από
της προσεχούς Δευτέρας.

Ο τέως παρ' ημίν διατριβών
κάλλιστος δικηγόρος και Βου-
λευτής κ. Ι. Δ. Καρεμφυλάκης
προσκληθείς εκ Βαρωσίων όπι
έλλείπουσιν έπιστήμονες δικηγό-
ροι, απήλθεν όπως διαμείνη εκεί.
Αυπούμεθα δια την εκ του μέ-
σου ημών στέρησιν του καλου-
τούτου έπιστήμονος, συγγαίρο-
μεν δε τοις κ. κ. Βαρωσίοις και
τοις κατοίκοις της επαρχίας Αμ-
μοχώστου ότι εν τω προσώπω
του κ. Καρεμφυλάκη απήλαυ-
σαν ένα καλον του δικαίου μύ-
στην και ενθερμον της Θέμιδος
όπαδόν.

Αγγέλλομεν τους άρραβώ-
νας του καλλίστου νέου κ. Ι.
Αρχοντίδη μετά της ερασμί-
ας δεσποινίδος Αβρακόμης Α
Αγγελούδη, ανταλλαγέντας την
παρελθούσαν Τετάρτην μ. μ.
στενω συγγενικῶ και φιλικῶ κύ-
κλω. Ευχόμεθα αυτοις και την
στέψιν ταχεϊαν.

Δεύτεροι μετά τους Μακεδόνας οι εν
Αθήναις παρεπιδημούντες Κύπριοι και
ιδίως οι σπουδασαι, θεώρησαν έπι-
βαλλόμενον αυτοις καθήκον ν' αντι-
προσωπευθωσι κατά τας έορτάς. Πα-
ρήγγειλαν προς τον σκοπόν ταυτον ση-
μαϊαν, φέρουσαν επί της μιξς πλευράς

ἐπιγραφῆν. «Ἡ ὑπὸ διπλοῦν ζυγῶν διατελοῦσα Κύπρος» καὶ ἐπὶ τῆς ἐτέρας «Ζήτω ἡ ἑνωσις».

Προπορευομένης λοιπὸν τῆς σημαίας, σύσσωμοι οἱ Κύπριοι θά μεταβῶσιν ὅπως συγκαρῶσι τὴν Α. Μ. διὰ καταλλήλου προσφωνήσεως.

Ἐπικροτοῦμεν διὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν φιλάτων μας πατριωτῶν καὶ διὰ τὰς λίαν χαρακτηριστικὰς ἐπιγραφὰς τῆς σημαίας.

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ ΛΕΜΗΣΣΟΥ.

ΕΙΔΟΗΘΙΣΙΣ.

Εἰδοποιοῦνται οἱ δημότιοι Λεμησιοὶ ὅτι ἀρξαμένης τῆς εἰσπραξέως τοῦ Δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐνοικίων διὰ τὸ ἔτος 1887, πληρωμαὶ γίνονται εἰς τε τὸν εἰσπράκτορα τοῦ Δημαρχείου καὶ εἰς τὸ Δημοτικὸν ταμιεῖον.

Φέρεται εἰς γνώσιν τῶν Δημοτῶν ἐπίσης ὅτι συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 13 τῆς Δημοτικῆς ἐπιταγῆς τοῦ 1881 οὐδεὶς δύναται νομίμως νὰ ἐγγραφῆ εἰς τοὺς Δημοτικὸν ἐκλογικὸν καταλόγον εἰς μέτρον τῆς 31 Δεκεμβρίου δὲν ἦθελαι πληρῶσαι τὸν Δημοτικὸν φόρον αὐτοῦ.

Ἐν Λεμησσῷ 30 8βρίου 1888.

Ὁ Δήμαρχος Δημ. Χατζηπαύλου.

Ἐνεκα τῆς ἐκ Λεμησιοῦ ἀναχωρήσεώς μου, καθιστῶ γνωστὸν τοῖς πελάταις μου ὅτι πάσας τὰς ἀναληθθεύσας παρ' ἐμοῦ ὑποθέσεις ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου καὶ Κτηματολογίου, ἀπέθεσα εἰς τὸ κ. Γεώργιον Μενάρδον, παρακαλῶ δὲ δὲ νὰ ἀπευθυνθῶσι πρὸς αὐτὸν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Λεμησσῷ τῇ 17]29 8βρίου 1888.

Ι. Δ. Καρεμφυλάκης.

Κύριε Συντάκτα.

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην 18]30 τρέχοντος μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐψάλη καὶ ἐνταῦθα δοξολογία ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τοῦ Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Α'. μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁποίας ὁ διδάσκαλος ἡμῶν κ. Νικ. Κόσιος ἀπήγγειλε κατάλληλον προσαλαλίαν, τὸ δὲ πλῆθος ζητωκραυγῆσαν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, τῆς Βασιλείας Ὁλγας, τοῦ διαδόχου αὐτῶν Κωνσταντίου καὶ τῆς ἐνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς μητρὸς ἡμῶν Ἑλλάδος, διελεύθη, ἀρίστα ἀποκομίζον ἐντυπώσεις.

Ἐν Γερμασίῃ 19]31 8βρίου 1888

Ἐκ Κορυμακίου.

Ἡ ἐλπίς τῶν κυπρίων ἀνετέθη εἰς τὴν προεδρίαν καὶ ἐξ αὐτῆς ἀναμένουσι τὴν σωτηρίαν ἀλλὰ πότε τέλος πάντων θά γείνη τὸ ποθευμένον, ταξείδιον; Ἡ εὐφορώτερά τῆς Ἀνατολῆς νῆσος εὐρίσκειται σήμερον εἰς δεινὴν θέσιν, ὁ κύπριος λαὸς κλαίει καὶ δδύρεται, ἡ κυβέρνησις προφασίζεται ὅτι ἔχει δεσμευμένας τὰς χεῖρας δι' ἐγγράφου, οἱ δὲ πρέσβεις ἀναβάλλουσι τὰς ἐνεργείας των. Ἄρα ὁ Κύπριος λαὸς θά πενῶ καὶ ἡμιγυμνωθῆ ἀκίνητος;

Κλέπτει, τοκογλυφία καὶ φορολογία εἶνε μία τρικέφαλος ὄφρυς διὰ τὴν νῆσον. Τίς ἔρα γὰρ Ἡρακλῆς θά καταφέρει θνατηφόρον κτύπημα; Δεκαετία ἤρκεσε νὰ ἀπαλεῖθῃ σχεδὸν ἐκ τοῦ χάρτου τὴν νῆσον, διότι καὶ ἀτιμωσικὰ καὶ κυβερνητικὰ οὐδὲν ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς συνετέλεσαν.

Φοβοῦμαι φίλε συντάκτα ὅτι μετὰ τὴν διέθεσιν αὐτῆν ἢ ἔχμεν ἡμεῖς αὐτοὶ πρὸς τὸ νὰ ὑπηρετήσωμεν τὴν φιλικτὴν πατριδα, ἢ πρόδοός τῆς καὶ ἡ εὐτυχία τῆς εἶνε ὄνειρον ἀπραγματοποίητον. Α. Μ.

ΚΑΤΑΠΛΟΙ

27 8βρίου. Ἀγγλικὸν ἀτιμώσιον «Ἐλπίδα» ἐξ Ἀλεξάνδρ. με 110 περίπου κώλα διάφορα καὶ 140 βύρ. πύρραν καὶ ἀνεχώρησε διὰ Λάρινα.—30. Αὐστριακὸν ἀτιμώσιον «Δαφνὴ» ἀπὸ Ρόδου με 135 κώλα διάφορα καὶ 40 βύρας ρωσικῆς, ἀνεχώρησεν εὐθὺς μετὰ διὰ Λάρινα παρέλαβε μετὰ τὰ 770 κώλα σταφίδας περίπου 46 400 ἐκ. διὰ διάφορα μέρη τῆς Ἑυρώπης.—30. «Ἐρμιόνη» ἐκ Ἀτταλείας 930 περίπου κώλα σίτου 3 σιὰς ἐπέθη ὑπὸ κράτησιν διὰ φυλλοξηρικούς λόγους.—30. «Σιὴν Ἰσμήλη» ἐξ Ἀτταλείας με 120 σάκκους ἀλευρά 28 κεναῖς δαμνιζάνικας καὶ βρελλίνας.—1. 9βρίου «Μαυροῦκα» ἀραβικὴ Βρατζέρα ἀπὸ Σούρι με 3000 ἐκ. ἄχυρα.—2. «Παναχία Κόκκου» ἐκ Πάρου με χροῦπια.

ΑΠΟΠΛΟΙ.

26 8βρίου. «Μητροπόλις» διὰ Κατελλόριζον με οἰνοπνεύματα καὶ σταφίδας.—27. «Σελήμη» ἀραβικὴ Βρατζέρα διὰ Μερσίναν με χροῦπια σταφίδας καὶ οἰνοπνεύματα.—30. «Ναζήμη» ἀραβικὴ Γολέττα κατὰ δι' Ἀμμόχωστον, μὴ ἐπιτραπέσιος τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ἔρῶν οὐκω Βηρυτῶν.—30. «Ἀμαλία» ἀραβικὴ Γολέττα διὰ Μερσίναν με οἰνοπνεύματα χροῦπια καὶ σταφίδας.—1. 9βρίου «Σιὴν Ἰσμήλη» διὰ Πάρου εἰς Ἀτταλείαν με δέιχα οἰνοπνεύματα.—2. «Μαυροῦκα» Βρατζέρα ἀραβικὴ, μὴ δυνηθεῖσα νὰ πωλήσῃ τὰ ἄχυρα ἀπὸ τῆς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Σπανίως σγέδια διαμελισμοῦ διευτυπώθησαν μεθ' ὅσης ἐπ' ἐσχάτων ὑπὸ τοῦ «Ν. Χρόνου» τῆς Πετροπούλειος ἐλευθεροσομίας. Τὸ ρωσικὸν φύλλον προτείνει ἀναφανδὸν τὴν συνεννόησιν Αὐτρίας καὶ Ρωσσίας πρὸς εἰρηκτὴν τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος λύσιν. Τὸν πανσλαβισμόν ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πολιτικῇ ἀποκρούει ὡς ἐπιβλαβῆ. Παραδέχεται ὅτι οἱ σλαβικοὶ λαοὶ τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου ρέπουσι μᾶλλον πρὸς τὴν Αὐστρίαν, ἢτις ἐνεκεν τῆς γεωγραφικῆς τῆς θέσεως ἀσχετῆ ἐπ' αὐτῶν οἰκονομικῇ ἅμα καὶ στρατιωτικῇ πίσειν καὶ δύναται νὰ ἐρέφῃ ὅλην τὴν τὴν προσοχὴν πρὸς τὴν εὐρωπαϊκὴν Ἀνατολήν. Ἀλλὰ τῶν δυνάμεων τῆς Ρωσσίας οὐ σμικρὸν μέρος ἀπορροφᾷ ἡ Ἀσία. «Ἐν Ἀσίᾳ, λέγει ὁ «Ν. Χρόνος», καταγόμεν διηγεκῶς ἐπιτυχία», διότι ἐφαρμοζόμεν ὠρισμένον πρόγραμμα καὶ βαινόμεν πρὸς ὠρισμένον κόσμον. Ἀλλ' ἐπὶ τῆς

χερσονήσου τοῦ Αἴμου ἀποτυγχάνομεν ἐνεκεν τῶν σφαλαμάτων τοῦ πανσλαβισμοῦ. Ἡ Αὐστρία εὐδοκίμει, διότι λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰς αὐτονομίας ροπὰς τῶν ὠχενῶν λαῶν. Καὶ ἡ Ρωσία φρονίμως θά ἐπολιτεύετο μὴ ἀναμιγνυομένη εἰς τὰ ἐσωτερικὰ αὐτῶν πράγματα καὶ ἐπέχουσα, ζητοῦσα δὲ μόνον ἀποζημίωσιν, ἅμα ὡς ἐπιτύχη πλεονέκτημα τι ὑπὲρ ἑαυτῆς ἢ Αὐτρίας. Ἡμῶν τὰ συμφέροντα περιορίζονται εἰς τὸν Εὐξείνιον, τὰ δὲ τῆς Αὐτρίας εἰς τὸν Δούναβιν καὶ τὴν Θεσσαλονίκην. Διατί λοιπὸν νὰ μὴ συνεννοηθῶμεν πρὸς διαμελισμὸν τῆς Τουρκίας; Ἀλλὰ κατὰ τὸν διαμελισμὸν τοῦτον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παροραθῆ σπουδαίотος παράγω, ἡ Γερμανία. Ἡ ἔρις τῶν λοιπῶν δυνάμεων παρέχει τῇ Γερμανίᾳ ἐγγυήσεις, οὐ μόνον ἀσφαλείας, ἀλλὰ καὶ ἐπικρατήσεως. Διὰ τῆς κολοσσιαίας στρατιωτικῆς τῆς καὶ ἠθικῆς δυνάμεως ἡ Γερμανία δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν μεσολάθειν τῆς. Τὴν γερμανικὴν ταύτην μεσολάθειν ὑπόσχεται νὰ πραγματοποιῆ ὁ «Ν. Χρόνος» ἐν προσεχῇ ἄρθρῳ.

Ἀθῆναι, 11.—Ἄμα τῇ ἀφίξει τῆς βασιλείσεως ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἐψάλη δοξολογία ἐν τῷ ἀνακτορικῷ ναύκῳ ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἐπανόδῳ. Ἐν τῇ δοξολογίᾳ παρῆν ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια, ὁ Διάδοχος τῆς Δανίας, ἡ Μεγάλη Κυρία, αἱ δεσποινίδες τῆς τιμῆς, ἡ πρῶν δεσποινὶς τῆς τιμῆς κυρία Ζυγομαλά καὶ οἱ μετὰ τῆς βασιλείσεως ἀφικθέντες ἰδιαιτεροὶ γραμματεῖς αὐτῆς κ.κ. φιλοσοφῶφ καὶ Μεσσαλάς.

Μετὰ μεσημβρίαν ὁ Βασιλεὺς μετὰ τοῦ διαδόχου τῆς Δανίας Φρειδερίκου καὶ τῶν Βασιλοπαίδων Ἀλεξάνδρου καὶ Νικολάου ἐξῆλθον περὶ εἰς περιπατοῦν ἐν τῇ λεωφόρῳ Ὁλγας.

Χθὲς πολλοὶ μεταβάντες ἐν τοῖς ἀνακτόροις, ἐνεγράφησαν εἰς τὸ βιβλίον τῶν παρουσιάσεων.

Ἀθῆναι, 12.—Καθὰ λέγεται οἱ γάμοι τῆς βασιλοπαίδος Ἀλεξάνδρας μετὰ τοῦ Μ. Δουκὸς τῆς Ρωσσίας Πύλου τελεστήσονται ἐνταῦθα μετὰ τὰς ἑορτὰς τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος. Ὁ Μ. Δουξ θά παραμείνῃ ἐν Ἀθῆναις καὶ ἐπὶ τούτῳ σκοπεῖ νὰ ἀνεγείρῃ ἐν Φαλήρῳ ἀνάκτορον. Κατὰ τὴν τέλεσιν τῶν γάμων θά ὀρμώσιν ἐν Πειραιεὶ ἑπτὰ ρωσικὰ πλοῖα.

Ὁ βασιλεὺς Γεωργίος ὠμολόγησεν ἄλλοτε ἀνυποκρίτως ὅτι ἀποσολῆ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ὑπῆρξε νὰ παρασκευάσῃ τῇ Ἑλλάδι τὸν πρῶτον Ἑλληνα Βασιλέα. Τὴν ἀποσολὴν δὲ ταύτην ἐξεπλήρωσε μέχρι τοῦδε τὸσον ἐξοχῶς ὡς εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῆ τις, ὅτι θά ἐγκαταλίπῃ τῶρα τὸν θρόνον ἀφίνων αὐτὴν ἀσυμπλήρωτον ἄνευ λόγου. Πρὶν πεισθῆ ὁ Βασιλεὺς, ὅτι δύναται νὰ εἴπῃ εἰς τὸ ἔθνος, ἰδοὺ παραδίδω τὰς τύχας σου εἰς χεῖρας

ὠρίμου καὶ πεπειραμένου ἡγεμόνος, οὐδέποτε θά σκεφθῆ καὶ νὰ κατέλθῃ τοῦ θρόνου. Διὰ ν' ἀποβῆ δὲ ὠριμος καὶ πεπειραμένος ἡγεμὼν ὁ εἰκοσαετῆς Διάδοχος ἡμῶν ἀπαιτεῖται, παρὰ τὴν δεξιάν αὐτοῦ φύσιν καὶ τὴν ἀνωτέραν μόρφωσιν καὶ τὴν παρέλευσιν τοῦλάχιστον ὀνο δεκαετηρίδων.

Ἡ ἐναρξὶς τῆς μετὰ μίαν ἐβδομάδα συνερχομένης Βουλῆς γενήσεται μετ' ἀσυνήθους πομπῆς. Ὁ βασιλεὺς θά κηρύξῃ αὐτοπροσώπως τὴν ἐναρξιν, καὶ ἐν λόγῳ αὐτοῦ θά ἐξάρη τὰ τέσσαρα σημαντικὰ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς χώρας γεγονότα, τὴν συμπλήρωσιν τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος αὐτοῦ, τοὺς εὐτυχίους τοῦ διαδόχου ἀραβῶνας, τὴν λύσιν τοῦ ἀπὸ τοῦ 1862 μεγάλου οἰκονομικοῦ προβλήματος, τῆς ἀποκαταστάσεως δηλοσιότητων οἰκονομικῶν ἐν ἰσοζυγίῳ, καὶ τὴν ὀλυμπιακὴν ἐκθεσιν.

Ἀθῆναι, 14.—Κατὰ χθεσινὸν ἐξ Ἀλεξανδρείας τηλεγράφημα ἡ ἐκεῖ Κυπριακὴ Ἀδελφότης, ἐξέλεξε ἀντιπροσώπους αὐτῆς κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Βασιλέως τοῦς κ.κ. Χατζηγιάννου, ἀντισυνταγματάρχην καὶ Γεώργ. Κωνσταντινίδην καθηγητὴν ἐκ Κύπρου.

Διεδόθη ἤδη ἐσχάτως ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος προὔτιθετο νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν Ἰσπανίαν καὶ Πορτογαλίαν μετὰ τὴν ἐξ Ἰταλίας ἐπιεροφῆν καὶ τὰς ἐν Βλαχιεβούργῳ, Ἀμβούργῳ καὶ Λειψία ἐπισκέψεις. Αἱ φημαι αὗται φαίνονται ἐπικυροῦμεναι. Λέγεται δ' ὅτι ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις ἀνακονώσασα τῷ μαρκησίῳ Δε-

λαβέγα Δεαρμίγῳ τὸ περὶ τοῦ ταξείδιου τούτου σχέδιον, ἀναμένει τὴν ἀπάντησιν τῆς ἀντιβασιλείσεως τῆς Ἰσπανίας πρὸς διάταξιν τῶν τελευταίων παρασκευῶν. Οὐδὲν ἐν τούτοις γνωστὸν ἐστὶν εἰς τὴν εἰς Ἀθῆνας καὶ Κωνσταντινοῦπολιν ἐπισκέψεων. Ἐὰν δὲ ἀδύνατον ἐστὶ νὰ εἴπῃ τις ὅτι οὐδεὶς ἐν ταῖς ἐπισήμοις κύκλοις ἐγένετο περὶ τούτου λόγος, οὐδόλως ἀφ' ἑτέρου δύναται τις νὰ εἴπῃ θετικῶς ὅτι αἱ ἐπισκέψεις αὐταὶ οὐδόλως γενήσονται.

Παρίσι, 18.—Βεβαιούται ὅτι ἐπιστολὴ τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας ἀπευθυνθεῖσα πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον, ἀντικρούει ζωηρῶς τὸ χωρίον τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Βισμαρκ τὸ ὑπανιττόμενον ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Φρειδερίκος θά ἦτο ἱκανὸς τῷ 1870 νὰ προῶσῃ καταχρηστικῶς μυτικὰ τοῦ κράτους εἰς τὴν ἀγγλικὴν αὐλήν. Ἐνεκα τοῦ ἐπισημοῦ τούτου ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας δὲν ἠθέλησε νὰ μείνῃ ἐν Βιέννῃ κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Γουλιέλμου Β'.

Βερολίνον, 18.—Οἱ ἰατροὶ Βέργμαν καὶ Γεργαρό ἠρνήθησαν νὰ ἐνάξωσι τὸν Μάκελν, τὸν βιβλιοπώλην Σπάρμαν καὶ τὸν ἐκδότην. Οἱ γερμανοὶ ἰατροὶ διισχυρίζονται ὅτι αἱ κατ' αὐτῶν

